

Martin Rakar: Hvarani su me odmah oduševili svojom gostoljubivošću i otvorenošću

BJEŽEĆI OD ASTME, SLOVENSKA OBITELJ OTKRILA JE HVARSKI AKVATORIJ

Alpski boduli

Na otok sunca Martin Rakar i njegova obitelj su se doselili još 1971. godine. Tri desetljeća kasnije glava obitelji napustila je trgovačku struku i postala ugostitelj na Palmižani

PIŠE TEA SUMIĆ

Da su Pakleni otoci zaslužili sasvim suprotno ime, uz blažene izraze lica nautičara koji pristižu iz smjera tog predivnog arhipelaga, svjedoči i životna priča **Martina Rakara**, vlasnika restorana „Marina“ na Palmižani - u hvarskom je akvatoriju pronašao ne samo novi dom i unosan izvor prihoda već je zahvaljujući njegovoj rajskoj klimi uspio spasiti sina od strašnih napada astme koji su ga mučili u rodnoj Sloveniji. I dom mu je doista „u akvatoriju“, jer trenutno živi na jahti usidrenoj u palmižanskoj marini.

Na otok sunca Rakarova se obitelj doselila još 1971. godine, u dvojnem sistemu: ljeto na Hvaru, zima u slovenskom mjestu Križe. Premda još uvijek najhladniji dio godine provodi u Sloveniji, Martin vjeruje kako će se u dogledno vrijeme odlučiti za jadransku adresu. Uostalom, najsretnije dane proživio je, kaže, upravo u Milni, svojem prvom hvarskom utočištu, u koje su došli zbog tamošnjeg centra za liječenje astme.

- Stanovnici su me odmah oduševili svojom gostoljubivošću i otvorenošću; od prvoga dana svi su nesebično pomagali da se mali Jura što bolje smjesti, našli su nam mjesto za prikolicu u kojoj su dječak i majka boravili, a kasnije, kada smo tamo kupili kuću, prihvatili su nas kao svoje - prisjeća se Martin Rakar prvih godina u Dalmaciji.

Novi dom

Na Hvaru se uskoro potpuno udomaćio, i počeo se ponašati kao pravi Hvaranin - skupa sa sumještanima lovio je ribu, trgao grožđe, brao lavandu i ružmarin, a čak je gasio požare i gradio lokalni put...

- Dodir sa stanovnicima Milne uvijek će mi biti u srcu, jer to mi je bilo najljepše vrijeme, prije nekih 25 godina i više. Zajedno smo sve radili, družili se, pjevali... Moj Jura je prohodao u Milni, ozdravio i odrastao u pravo hvarsko dite.

Ovdje smo pronašli novi dom i unutrašnje zadovoljstvo, zdravlje i prijatelje - pripovijeda slovenski Hvaranin. Kad nije uživao u tihim hvarskim va-

lama ili rodnim zelenim brežuljcima, Rakar je, putujući sa svojom trgovačkom tvrtkom, obilazio svijet. Prikupljena iskustva potaknula su ga da se 2001. okuša u novom izazovu, ugostiteljstvu, pa sada sav taj svijet, uz brojne prijatelje iz Slovenije, Zagreba i Splita, dolazi njemu na Palmižanu.

Bio je to uistinu izazov - objekt je bio u jako lošem stanju i trebala mu je temeljita obnova, no želio sam pokušati, iako sam po struci ekonomist a ne ugostitelj. Namjera mi je bila osmisliti novu ponudu za jet-set goste, i mislim da sam uspio: „Marina“ uvijek ima a la carte ponudu i sva jela su friška i za svakoga gosta posebno pripremljena s ljubavlju - ističe poduzetni doseljenik.

Pogled u jelovnik restorana otkriva kako Rakar najviše cijeni mediteransku kuhinju, s malim odmakom: uz domaće njoke s rukolom i pršutom, ribe pečene u soli i na žaru te janjetinu na ražnju i grilu, nude se, primjerice, losos rolade sa sirom i kavijarom, file lubina s tartufima te svinjski medaljoni sa sirom od tartufa u ružmari-

novu umaku... Od svega je, povjerava ugostitelj, najtraženiji pjat zemlja i more - zgodno posložena riblje-mesna kombinacija.

Privatni komadić raja

U svim tim divotama sada uživaju i strani i domaći gosti, među kojima, navodi Rakar (lukavo čuvajući pojednosti poput imena), prednjače čuveni sportaši, te poznati glumci i pjevači. Sezona u marini traje od početka travnja pa do kraja listopada, kaže naš sugovornik, primjećujući kako je u globalnom smislu došlo do recesije koja se ovoga ljeta dijelom odrazila na broj gostiju. Ipak čvrsto vjeruje kako će Hvar kao svjetsko odredište tek pronaći prave goste, osobito ako se uloži malo više truda u uređenje marina za megajahte te pojača li se turistička ponuda.

Popularnost njegova komadića raja već sada ga pomalo straši, povjerava nam Martin, zaključujući kako bi bio najsretniji kada bi Palmižana jednog dana dobila zasluženi status parka prirode.